

UZASADNIENIE

Zmiana planu ochrony rezerwatu została opracowana na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”. Zakres prac zrealizowanych na potrzeby niniejszego zarządzenia został dostosowany do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu.

Przy sporządzaniu zarządzenia uwzględniono treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794). W związku z tym, że teren rezerwatu pokrywa się powierzchniowo z obszarem Natura 2000 Dąbrowa Radziejowska PLH140003 uwzględniono, zgodnie z postanowieniami art. 20 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody, zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000.

Założeniem omawianego dokumentu planistycznego jest m.in. utrzymanie lub odtworzenie w miarę możliwości właściwego stanu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, który to obowiązek wynika z art. 6 (1) Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE. L.206.7 z 22.7.1992, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywa siedliskową”. W związku z zarzutami formalnymi Komisji Europejskiej z dnia 9 czerwca 2021 r., zn. INFR(2021)2025, C(2021)2179, dotyczącymi obowiązku ustalenia precyzyjnych celów ochrony dla każdego obszaru Natura 2000, koniecznym stało się doprecyzowanie celów działań ochronnych wyznaczonych dla niniejszego obszaru. Zgodnie z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej funkcja celów ochrony polega na określeniu, jaki stan gatunków i typów siedlisk na danym obszarze należy osiągnąć, tak aby obszar ten mógł przyczynić się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest właściwy stan ochrony tych gatunków i typów siedlisk (art. 2 ust. 2 dyrektywy siedliskowej) na poziomie krajowym, biogeograficznym lub europejskim. Zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską aby spełnić tę funkcję, cele ochrony muszą być:

- 1) indywidualnie określone dla danego obszaru, tj. ustalone na poziomie obszaru;
- 2) kompleksowe, tj. obejmujące wszystkie gatunki i typy siedlisk będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej, które występują w obszarze Natura 2000;
- 3) indywidualnie określone dla przedmiotu ochrony, tj. jasno wskazywać konkretny typ siedliska lub gatunek na danym obszarze;
- 4) indywidualnie określone pod kątem pożądanego stanu ochrony, tj. wyraźnie określające stan, jaki typ siedliska i gatunek na danym obszarze mają osiągnąć; pożądaný stan musi być:
  - a) ilościowy i mierzalny (cele ilościowe, które mogą być uzupełnione celami jakościowymi, takimi jak opis właściwego stanu siedliska lub struktury populacji), jak również raportowalny (umożliwiający monitorowanie);
  - b) realistyczny (uwzględniający rozsądne ramy czasowe i nakłady), spójny (umożliwiający zastosowanie takich samych atrybutów i wskaźników dla przedmiotów ochrony w różnych obszarach);
  - c) kompleksowy (atrybuty i cele powinny obejmować specyfikę danego przedmiotu ochrony i umożliwiać opisanie jego stanu ochrony jako właściwy lub niewłaściwy);
  - d) precyzyjne w odniesieniu do „utrzymania” lub „odtworzenia” stanu ochrony przedmiotu ochrony (odpowiedni poziom ambicji określający niezbędne środki ochrony);
odpowiadać ekologicznym wymaganiom dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II występujących na tych obszarach; odzwierciedlać znaczenie obszaru dla zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, typów siedlisk i gatunków.

Opracowanie zmiany planu ochrony w zakresie celów ochrony dla przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia jego

właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Dąbrowa Radziejowska.

Zweryfikowana i uzupełniona w okresie obowiązywania planu ochrony wiedza w tym zakresie, pozwala uszczegółowić zaplanowane pierwotnie cele ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 zapewniając tym lepsze warunki utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ich ochrony. Głównym celem proponowanych działań jest utrzymanie przedmiotów ochrony na terenie obszaru Natura 2000 Dąbrowa Radziejowska PLH140003 w stanie niezmienionym lub też, o ile to będzie możliwe, dążenie do poprawy jego stanu zachowania poprzez usuwanie obcych gatunków inwazyjnych. Czynność taka jest zgodna z przepisem art. 19 ust. 6 i art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody stanowiącym, że plan ochrony i plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.

Ponadto, zgodnie z zasadą hierarchiczności prawa konieczne jest wprowadzenie zmian do aktów wykonawczych, jakimi są zarządzenia regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, gdy nowelizacji ulegają przepisy, które mają służyć wykonaniu przepisów aktów prawnych wyższej rangi. Jeżeli akt prawny wyższej rangi zawiera regulacje służące jego wykonaniu, to w przypadku zmiany tych przepisów akty wykonawcze nie są z nimi spójne. Z punktu widzenia zasady stosowania prawa jest to sytuacja, której organy stanowiące prawo powinny unikać. Obowiązywanie sprzecznego prawa nie wpływa korzystnie na jego interpretację i stosowanie. Znaczenie aktów wykonawczych, pomimo iż są usytuowane najniżej w hierarchii prawa, jest bowiem znaczące. Przepisy rangi ustawowej w dużej części nie mają samodzielnego charakteru, a ich realizacja bez aktów prawnych zawierających przepisy wykonawcze nie byłaby możliwa. Wiele rozwiązań ustawowych nie może być należycie wykonanych zgodnie z dyspozycją prawodawcy bez spójnych z nimi przepisów wykonawczych. Zajęcie w przedmiocie sprawy sytuacji, w której akt prawa miejscowego regulujący merytorycznie określone zdarzenia w zakresie obszarów Natura 2000, stoi w sprzeczności z przepisami mającymi swe źródło w prawie Unii Europejskiej i ustalającymi prądek prawny w zakresie obszarów Natura 2000, nie pozwala wykonywać działań w tym zakresie zgodnie z intencją prawodawcy. W związku z powyższym, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, upoważnieni do wydania aktu prawnego o charakterze wykonawczym w przedmiocie obszarów Natura 2000, powinny zatem dążyć do możliwie najszybszego uchwalenia przepisów pozwalających wykonać dyspozycje sformułowane przez prawo unijne. Będziemy mogli mówić o skuteczności ochrony prowadzonej w ramach obszarów Natura 2000, jeżeli w obrocie prawnym będą w tej materii funkcjonować spójne ze sobą akty prawne. Powyższe stanowiło podstawę do wprowadzenia zmian w planie ochrony rezerwatu przyrody zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską.

Obszar graniczy głównie z lasami, w południowej i południowo-wschodniej części sąsiaduje on bezpośrednio z terenami zurbanizowanymi. Całą powierzchnię zajmują ekosystemy leśne o dość jednorodnej strukturze przestrzennej. Płaski, równy teren oraz jednorodne podłoże glebowe powodują, że zróżnicowanie występujących tu zbiorowisk roślinnych jest nieznaczne. Występują tu dwa leśne siedliska przyrodnicze, wymienione w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej i ujęte w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. Są to: grądy subkontynentalne 9170 i ciepłolubne dąbrowy 91I0. Grądy powierzchniowo dominują na terenie obszaru, zajmując 80% jego powierzchni. Najlepiej wykształcone siedliska grądowe znajdują się w północnej i centralnej części. Są to lasy składające się z dębu bezszypułkowego z niewielkim udziałem dębu szypułkowego, brzozy brodawkowatej. Na części powierzchni występuje zwarte II piętro, budowane głównie przez graba z niewielkim udziałem lipy drobnolistnej. Podszyt jest rozwinięty w różnym stopniu: tam gdzie II piętro jest silnie i zwarte jest go mało, natomiast w miejscach gdzie II piętro jest słabo rozwinięte podszyt, składający się z leszczyny, czeremchy pospolitej, graba, dębów, lipy, jarzębu, kruszyny, trzmieliny, występuje obficie. Siedliska grądowe charakteryzują się korzystnymi tendencjami rozwojowymi, niewymagającymi prowadzenia zasadniczo żadnych zabiegów ochronnych. Są to siedliska niezagrożone, wykazujące tendencje regeneracyjne głównie wskutek bujnego rozwoju dolnych warstw lasu: II piętra i podszytu złożonych z graba, lipy i innych gatunków grądowych. Siedlisko ciepłolubnych dąbrów występuje na terenie obszaru w podtypie świetlista dąbrowa. Początkowo twierdzono, że świetliste dąbrowy zajmują ponad 93% powierzchni obszaru Natura 2000.

Udział tego siedliska jest jednak znacznie mniejszy. Płat, który jednoznacznie można zaliczyć do tego siedliska znajduje się w centralnej części rezerwatu, w oddz. 45a i 46g. Stwierdzono tu występowanie gatunków typowych dla tego siedliska: *Galium boreale*, *Melittis melissophyllum*, *Peucedanum oreoselinum*, *Campanula persicifolia*, *Astragalus glycyphyllos*, *Hypericum montanum*, *Sedum maximum*, *Calamintha vulgaris*. Występują tu również dwa gatunki storczyków: *Platanthera bifolia* i *Epipactis helleborine*. Drzewostan jest tu budowany przez ok. 100 letnie dęby bezszypułkowe z domieszką dębu szypułkowego, brzozę brodawkowatą, osikę. Górne piętro jest silnie zwarte. Niewielki dostęp światła jest zapewniony przez brak II piętra gatunków liściastych. Bujnie rozwinięty jest natomiast podszyt, złożony z kruszyny, czeremchy pospolitej, leszczyny, graba, jarzębu pospolitego, trzmieliny brodawkowatej i pospolitej a także podrostów i nalotów dębu. Z powyższych względów ogólny stan zachowania siedliska w obszarze ocenia się jako zły (U2). Znaczne zacienienie dna lasu nie sprzyja rozwojowi grupy gatunków światłolubnych oraz zachowaniu struktury przestrzennej właściwej dla świetlistej dąbrowy. Zbyt duże zwarcie drzewostanu dębowego jest częściowo niwelowane przez udział brzozy i osiki, które poprzez bardziej ażurową koronę dopuszczają do dna lasu więcej światła. Znacznym zagrożeniem jest rozwijające się młode pokolenie dębu i podszyt, głównie grab i czeremcha pospolita. Zaplanowane w ramach planu ochrony działania ochronne z zakresu ochrony czynnej, przyczynią się do stopniowej poprawy ww. elementów oceny stanu zachowania siedliska oraz zwiększenia jego udziału w obszarze. Należy podkreślić, że część płatów siedliska kwalifikowanego aktualnie jako 9170, zachowało pewien potencjał i poprzez wykonanie odpowiednich zabiegów ochronnych, można przywrócić im charakter świetlistych dąbrów. Na podstawie posiadanej wiedzy cele wydają się realne do osiągnięcia w trakcie obowiązywania planu ochrony.

Pierwotnie oszacowany areal świetlistych dąbrów (Jakubowska-Gabara, 1985 r.) obejmował cały obszar rezerwatu. Dąbrowy te były wówczas w różnym stanie zachowania; wyszczególniono postać mszysta, postać z *Festuca ovina*, postać z *Carpinus betulus*, postać zakrzewioną, postać zubożoną i postać typową. Cechy pozwalające na taki podział są do dziś widoczne w terenie, aczkolwiek nastąpiły zasadnicze zmiany w roślinności. Płaty przed ponad 25 laty identyfikowane jako postaci: zakrzewiona, z grabem i typowa, obecnie zajmują zbiorowiska bez wątpienia grądowe, z niewielkim tylko udziałem gatunków ciepłolubnych takich jak: *Convallaria majalis* czy *Melittis mellisophyllum*. Płaty określane jako postać mszysta obecnie również charakteryzują się obfitym występowaniem mszaków, zwłaszcza *Leucobryum glaucum* w runie. Płaty zaliczone poprzednio do świetlistej dąbrowy, postaci z *Festuca ovina*, obecnie także zdominowane są przez ten gatunek trawy. Nie są to jednak świetliste dąbrowy, ale trawiaste postaci kwaśnych dąbrów. Siedlisko 9110 stanowiło główną motywację do utworzenia obszaru Natura 2000. Opierając się na danych sprzed ok. 20 lat uznano, że siedlisko to nadal występuje na terenie obszaru. Jednakże aktualne dane, a także dane literaturowe (Matuszkiewicz, 2007 r.) pozwalają zweryfikować tę informację. Należy zatem uznać, że jeszcze przed utworzeniem obszaru Natura 2000 w obszarze następowały i następują dynamiczne zmiany w zbiorowiskach roślinnych, w wyniku których przekształceniu ulegają siedliska ciepłolubnych dąbrów. Odzwierciedleniem tego procesu jest systematyczne zwiększanie się arealu zbiorowisk nawiązujących do grądów, kosztem fitocenoz dąbrów. Z uwagi na brak danych porównawczych trudno ocenić tempo zachodzących na tym terenie procesów. Zakładając, że w przyszłości warunki środowiskowe nie będą ulegać dalszym przemianom charakter obecnie występującej roślinności nie powinien ulec znaczącym przemianom. Mając powyższe na uwadze powierzchnię siedliska wskazaną w SDF sporządzonym na etapie tworzenia obszaru należało uznać za pierwotny błąd naukowy. Z tych względów parametr „powierzchnia siedliska” oraz „udział procentowy siedliska” został oceniony jako zły (U2). Taki stan lasu pozwala ocenić na następującym poziomie parametr: „gatunki charakterystyczne” niezadowolający (U1); „gatunki dominujące” niezadowolający (U1); gatunki ciepłolubne właściwy (FV); „wiek drzewostanu” właściwy (FV); zwarcie podszytu niezadowolający (U1); „zwarcie koron” niezadowolający (U1); „naturalne odnowienie” niezadowolający (U1); „obecność nasadzeń drzew” właściwy (FV).

Brak możliwości poprawy oceny parametrów wskaźnika ocenionego na U2 związany jest z położeniem obszaru, który graniczy z terenami podlegającymi stale zwiększającej się presji urbanizacyjnej oraz uwarunkowaniami naturalnymi. W szczególności wiek drzewostanów i skorelowany z nim nasilony proces naturalnego obumierania (ustępowania z drzewostanów)

najstarszych drzew, wraz z powiązaną wysoką intensywnością naturalnego odnawiania się drzew niezgodnych z siedliskiem zaburza strukturę pionową i przestrzenną fitocenozy. Ponadto, nałożenie się w tym miejscu dwóch form ochrony przyrody, tj. rezerwatu przyrody i obszaru Natura 2000, również determinuje możliwość wprowadzenia radykalnych zmian tego parametru. Rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym. Dokumentem godzącym wymogi obu form ochrony przyrody jest plan ochrony rezerwatu przyrody uwzględniający plan zadań ochronnych obszaru Natura 2000. Zaprojektowane w nim działania mają stopień intensywności pozwalający z jednej strony zachować rezerwat przyrody w formie obiektu wyróżniającego się stanem jak najbardziej zbliżonym do naturalnego, z drugiej zaś strony pozwalają zachować co najmniej na dotychczasowym stanie ochrony przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Współistnienie na jednym obszarze dwóch niezależnych form ochrony przyrody, czyni poprawę wskaźnika ocenionego na U2 procesem złożonym i czynność ta winna być rozłożona w czasie. Zbyt radykalne kroki w tej materii mogłyby pogorszyć stan ochrony rezerwatu przyrody, stąd w okresie obowiązywania planu ochrony nie ma możliwości poprawy wskaźnika do stanu właściwego.

Zdefiniowane w zarządzeniu cele powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 19 ust. 1a ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu winien zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm. „zwanej dalej „ustawą o oś”). Ponadto, w myśl art. 19 ust. 2 i art. 97 ust. 3 pkt. 2 ustawy o ochronie przyrody, projekt planu ochrony rezerwatu przyrody wymaga zaopiniowania kolejno przez właściwe miejscowo rady gmin oraz regionalną radę ochrony przyrody. Powyższe, w związku z art. 19 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania zmiany planu ochrony. Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190, zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu ochrony wymaga także uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą. W myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy o oś, projekt planu ochrony zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

W ramach procedury opracowania zarządzenia zmieniającego plan ochrony, zgodnie z § 3 i § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794) oraz ww. przepisów prawa, obwieszczeniem znak: WPN-I.6202.3.2023.JB z dnia 09 maja 2023 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu i wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu ochrony, poprzez:

- a) wywieszenie obwieszczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie na tablicy ogłoszeń w siedzibie i Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,
- b) wywieszenie obwieszczenia w siedzibie Gminy Radziejowice,
- c) wywieszenie w siedzibie Nadleśnictwa Grójec,
- d) wywieszenie w siedzibie Starostwa Powiatowego w Żyrardowie,
- e) publikację obwieszczenia w prasie (Nasz Dziennik, Nr 105/2023),

Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu ochrony przez okres 21 dni od dnia publicznego ogłoszenia obwieszczenia. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, nie zgłoszono żadnych uwag.

Projekt zarządzenia został zaopiniowany przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w dniu 18 lipca 2022 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 6 lipca 2023 r. znak: WPN-I.6202.3.2023.SB.2 wystąpił do Rady Gminy Radziejowice z prośbą

o zaopiniowanie przedmiotowego projektu zarządzenia. Pismo to zostało doręczone w dniu 6 lipca 2023 r. Rada Gminy Radziejowice nie przedstawiła swojego stanowiska w przedmiocie sprawy, tym samym projekt zarządzenia został przyjęty przez Radę bez zastrzeżeń zgodnie z art. 89 ust. 1a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.).

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak: WNP-IV.0521.1.5.2023 z dnia 29 sierpnia 2023 r. uzgodnił projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela gruntu objętego formą ochrony rezerwatowej;;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez właściwą miejscowo radę gminy;
- 3) na podstawie art. 19 ust. 1 a ustawy o ochronie przyrody procedurze udziału społeczeństwa przewidzianej przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.);
- 4) na podstawie art. 97 ust. 3 pkt. 2 ustawy o ochronie przyrody, projekt planu ochrony rezerwatu przyrody może zostać zaopiniowany przez regionalną radę ochrony przyrody.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy zawarte w projekcie zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działań: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Wydanie niniejszego aktu prawnego stanowi sposób realizacji celów ochrony przyrody. Wprowadzenie jego regulacji wyeliminuje wątpliwości i niejasności w odniesieniu do prowadzonej w obiekcie ochrony przyrody, co z kolei usprawni opracowywanie dokumentacji i wydawanie decyzji w prowadzonych w jego materii procedurach uzgodnieniowych. Spodziewać się również można, że przedmiotowy projekt przyczyni się do polepszenia warunków realizacji działań ochrony czynnej w związku z łatwiejszym dostępem do informacji dotyczących przedmiotów i celów podlegających ochronie. Proponowana regulacja nie będzie wywoływać skutków istotnych ze względu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze i osoby niepełnosprawne. Projektowana regulacja nie wpłynie na proces inwestycyjny z uwagi na fakt, iż nie wprowadza żadnych zmian w odniesieniu do granic obszaru.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.UE.L.1992.206.7), jako specjalny obszar ochrony siedlisk Dąbrowa Radziejowska PLH140003. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.